ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **Energetika Návsí s. r. o.**, se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc, zastoupené Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 438/219, Ostrava, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazecká 545/22, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, č. j. 484885/18/3101-51523-809547, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 19. 9. 2018, č. j. 65 Af 31/2018 – 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Řízení před krajským soudem

[1] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků v řízení o její žalobě proti rozhodnutí žalovaného o námitce proti vyrozumění o převedení přeplatku daně z přidané hodnoty.

[2] Z vyplněného prohlášení o majetkových poměrech a přiložených příloh podle krajského soudu vyplynulo, že se na účtu žalobkyně nacházela ke dni 28. 2. 2018 částka

65.049,84 Kč, která je postačující k zaplacení soudního poplatku. Kromě toho byl za zkoumaná období posledních tří let úhrn čistého ročního obratu žalobkyně vždy v kladných hodnotách, konkrétně za zdaňovací období od 1. 4. 2014 do 31. 3. 2015 ve výši 3.201.282 Kč, za zdaňovací období od 1. 4. 2015 do 31. 3. 2016 ve výši 871.209 Kč a za zdaňovací období od 1. 4. 2016 do 31. 3. 2017 ve výši 8.078.466 Kč. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně disponuje prostředky k uhrazení soudního poplatku a že je přes svou složitou hospodářskou a finanční situaci schopna uhradit soudní poplatek v předepsané výši.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Namítla, že v souladu se zásadou legitimního očekávání předpokládala, že se totožný soud neodchýlí od svých dřívějších rozhodnutí. Například v řízení vedeném u stejného soudu pod spisovou značkou 65 Af 45/2017 vydal dne 15. 8. 2017 rozhodnutí, jímž její žádosti o osvobození od soudního poplatku vyhověl. K žádosti o osvobození od placení soudního poplatku měl přitom soud prakticky totožné dokumenty.

[5] Domnívá se, že krajský soud nesprávně interpretoval údaje, které mohl zjistit z předložených dokladů a které nadto zná z úřední činnosti. Pokud by totiž takto soud postupoval, dospěl by k závěru, že prostředky na svém účtu nemůže stěžovatelka použít, neboť jsou předmětem exekuce vedené správcem daně. Ve vztahu k tzv. čistému obratu za období od 1. 4. 2014 do 31. 3. 2015, tedy za období končící dva roky před podáním žaloby, byly skutečné finanční příjmy stěžovatelky v rozsahu přibližně 1,1 mil. Kč a zbytek tvořil zápočet se společností MPS Mont a. s., přičemž tyto finanční příjmy byly použity na úhradu nutných provozních nákladů. Ve vztahu k tzv. čistému obratu za období od 1. 4. 2015 do 31. 3. 2016 jde o tržby z prodeje elektřiny a za tzv. zelený bonus, přičemž získané finanční prostředky byly použity na úhradu nezbytných provozních nákladů, které bylo nutno vynaložit za účelem získání příjmů. Ve vztahu k tzv. čistému obratu za období od 1. 4. 2016 do 31. 3. 2017 nebyly prováděny žádné operace generující tok finančních prostředků, pouze došlo k účetním operacím v souvislosti se zaúčtováním úroků z prodlení a odpisu dluhů. Nadto prakticky veškeré volné finanční prostředky zadržuje správce daně, který dokonce neuznává nadměrné odpočty, čímž se zhoršuje rentabilita provozu o nevrácenou daň z přidané hodnoty, resp. pokud jsou nadměrné odpočty uznávány, pak nejsou vráceny a jsou jednostranně započítávány na údajné porušení rozpočtové kázně.

[6] Jelikož tedy stěžovatelka nedisponuje žádnými finančními prostředky ani majetkem, jsou v jejím případě dány zvlášť závažné důvody, které má soudní řád správní na mysli v § 36 odst. 3, a měla být proto osvobozena od placení soudních poplatků.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejprve se soud zabýval splněním podmínek řízení. V projednávané věci, v níž kasační stížnost směřuje výlučně vůči usnesení krajského soudu, kterým nebylo

stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků, soud nevyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku, neboť podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, má stěžovatel povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností.

[8] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Klíčovou kasační námitkou je nesouhlas stěžovatelky s neosvobozením od soudního poplatku krajským soudem, neboť je přesvědčena, že je z hlediska nároku na osvobození nemajetná.

[11] Soudy jsou při rozhodování o osvobození od soudních poplatků vázány zákonem. Zákon stanoví jasná pravidla, za kterých může být účastník řízení osvobozen od soudního poplatku. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. jen ten účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat osvobození od soudních poplatků zcela však lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

[12] Soud proto nahlédl do prohlášení stěžovatelky o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a dalších dokumentů předložených v řízení před krajským soudem, aby posoudil, zda bylo skutečně namístě ji od soudních poplatků neosvobodit. V prohlášení stěžovatelka uvedla, že na bankovních účtech nemá žádný disponibilní zůstatek a že jí prakticky veškeré volné prostředky zablokoval finanční úřad. K výši příjmů uvedla hospodářský výsledek za rok 2014, který činil 14.297.000 Kč, hospodářský výsledek za rok 2015, který činil -16.086.000 Kč, a hospodářský výsledek za rok 2016, který činil -8.840.000 Kč. Z prohlášení dále vyplývá, že stěžovatelka je vlastníkem nemovitosti evidované na LV č. 4203 v k. ú. Návsí. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 4. 2014 do 31. 3. 2015 vyplývá roční úhrn čistého obratu ve výši 3.201.282 Kč, za zdaňovací období od 1. 4. 2015 do 31. 3. 2016 vyplývá roční úhrn čistého obratu ve výši 871.209 Kč, za zdaňovací období od 1. 4. 2016 do 31. 3. 2017 vyplývá roční úhrn čistého obratu ve výši 8.078.466 Kč. Stěžovatelka předložila výpis z katastru nemovitostí k LV č. 4203 ke dni 23. 10. 2017 a výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 3. 2017. Dále stěžovatelka doložila oznámení o zrušení svého účtu č. X u Komerční banky, a. s., ke dni 26. 9. 2017, s konečným zůstatkem -11,71 Kč. Z výpisu z účtu vedeného u PPF banky a. s. ze dne 28. 2. 2018, číslo účtu X, vyplývá, že banka na zmíněném účtu k uvedenému datu evidovala účetní zůstatek ve výši 65.049,84 Kč. Stěžovatelka doložila také výpis ze dne 28. 2. 2018 z účtu vedeného u PPF banky a. s., č. X, s účetním zůstatkem 0 Kč.

[13] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla dva okruhy námitek. Za prvé poukázala na to, že v jiném řízení jí stejný soud na základě stejných dokumentů osvobození od soudních poplatků přiznal. K této námitce je nutné uvést, že obě usnesení krajského soudu, která doložila a kterými jí bylo osvobození od soudního poplatku přiznáno, jsou

dřívějšího data. Jedná se o usnesení krajského soudu ze dne 15. 8. 2017, č. j. 65 Af 45/2017 – 26, kterým bylo stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků v celém rozsahu, a ze dne 29. 1. 2018, č. j. 75 Co 23/2018 – 137, kterým bylo stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků ve výši 90 %. Listina, na které krajský soud v projednávané věci postavil svůj závěr o tom, že stěžovatelka má dostatek majetku k zaplacení soudních poplatků, tedy výpis ze stěžovatelčina bankovního účtu, však pochází ze dne 28. 2. 2018, tedy až z doby po vydání obou osvobozujících usnesení. Z výpisu z téhož účtu ze dne 29. 12. 2017 navíc vyplývá, že částka na tomto účtu byla blokována, ale informace o blokaci již není uvedena na pozdějších výpisech ze dnů 31. 1. 2018 ani 28. 2. 2018. Tvrzení stěžovatelky, že krajský soud musel vycházet v dřívějších usneseních ze stejného skutkového či majetkového stavu, tak nelze přisvědčit.

[14] Navíc je třeba připomenout, že podle judikatury ani fakt, že by stěžovatelka byla v některých řízeních krajským soudem osvobozena od soudních poplatků a v jiných osvobozena nebyla, by nepředstavoval rozpornou rozhodovací praxi. Rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků je totiž pouze procesním rozhodnutím, které je navíc významně závislé na konkrétních okolnostech každé projednávané věci v určité době (srov. např. rozsudek ze dne 21. 10. 2015, č. j. 3 As 51/2015 – 16).

[15] Stěžovatelka v druhé námitce upozorňuje na to, že krajský soud dospěl na základě doložených listin k nesprávným právním závěrům, neboť stěžovatelka žádný majetek ani finanční obnos nemá a peníze na účtu jsou předmětem exekuce vedené správcem daně. Tyto informace mají být soudu zřejmé z úřední činnosti. Povinnost doložit nedostatek finančních prostředků pro úspěch žádosti o osvobození od soudních poplatků je však na účastníkovi řízení. Pokud ji nesplní, soud nezjišťuje výdělkové a majetkové možnosti účastníka z úřední povinnosti, jak stěžovatelka požaduje (rozsudky ze dne 8. 7. 2011, č. j. 3 Ads 80/2011 – 122, nebo ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50, č. 537/2005 Sb. NSS). Nevěrohodnost nebo neúplnost tvrzení účastníka ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků vylučuje možnost vyhovění žádosti (např. rozsudek ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 – 88, č. 1962/2010 Sb. NSS).

[16] Stěžovatelka tvrdí, že peněžní částka ve výši 65.049,84 Kč je předmětem exekuce vedené správcem daně, tuto skutečnost ale nijak neprokázala. Jak je uvedeno výše, z výpisu z téhož účtu ze dne 29. 12. 2017 sice vyplývá, že částka na tomto účtu byla blokována, ale informace o blokaci již není uvedena na pozdějších výpisech ze dnů 31. 1. 2018 ani 28. 2. 2018. Jestliže stěžovatelka chtěla vyvrátit závěr krajského soudu a tvrdila, že peníze na tomto účtu jsou blokovány i nadále, měla toto své tvrzení rovněž doložit. Z předložených listin však žádné takové zjištění nevyplývá.

[17] Zbývající námitky vznesené v kasační stížnosti shrnuté výše v bodu [5] tohoto rozsudku jsou pak pouze obecnými tvrzeními, která stěžovatelka blíže neprokazuje a která by nemohla zvrátit závěr o tom, že ke dni napadeného rozhodnutí krajského soudu stěžovatelka určitou finanční částkou k zaplacení soudních poplatků disponovala.

[18] Pro úplnost soud doplňuje, že ke shodnému závěru dospěl také ve skutkově a právně obdobných věcech týkajících se stěžovatelky, viz rozsudky ze dne 29. 10. 2018, č. j. 9 As 357/2018 – 29 a č. j. 9 As 358/2018 – 29, a ze dne 31. 10. 2018, č. j. 1 As 323/2018 – 28, č. j. 1 As 324/2018 – 28 a č. j. 2 As 322/2018 – 27.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[19] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu